

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt. 50 kr.

Börmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadjunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos pöttyör: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igtattatik be.

Lapunk számára hirdetésekkel felveznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.
Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejervár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezimzende; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos pöttyörért 10 kr. fizetendő.

✉ **Kéziratok nem küldetnek vissza.**

Az örvény szélén.

Vannak dolgok a közéletben, melyeket hallgatással mellőzni nemcsak mulasztás, de bűn volna. Ilyen jelenleg színészetünk ügye is; vagyis azon intézmény, mely sokkal magasabb nemzeti és közmívelődési czélokra van rendeltetve, semhogy számlát keltő vonaglásában némán kisérijük a szegyenletes hanyatlás mozzanatainak keresztül a bukásához.

Annál kevésbbé szabad pedig ezt nekünk, mint a közélet és nyilvánosság közegének tennünk: mert nemzeti színészetünk céljával, mind feladatával s ezekhez képest követelményeivel tisztában vagyunk; s azon biztos tudatból indulunk ki, hogy a magyar nemzeti színészet, hazafias érzelmeinknek ezen feltékenyen gondos ápolást váró gyermeke, nem csupán a színtársulaté, még kevésbbé magáé az igazgatóé, de nem a színházi választmányé, sőt összes közönségünké sem: hanem édes magyar hazánk és nemzetünké. Színészetünket oly kincsnek kell tartanunk, mely nemzetiségünknek egyik védoszlopa és büszkesége; melyben hazafias szellemünk geniusa él, és nyilatkozik a multra, jelenre, jövőre, egyaránt.

Ugyanczen szempontok vezérelték jóakaratu tollunkat, midőn erre vonatkozólag több ízben felszóltunk. Felszóltunk pedig: mert láttuk a hiányokat és hibákat; mert körülményeink ismerése s tapasztalat alapján sejtettük a következményeket. Ámde jóakaró felszólalásunk nem várt visszatetszéssel, sőt részben visszahatással találkozott ép azon ponton, honnét a halálos betegség gyógyításának kellene vala kiindulni — a színigazgató ur részéről.

A gyorsan fejlődő következmények csakhamar igazolták azt, mit előre sejtettünk; s az ezt előidézték ok korántsem pusztá állítás már, mert a tények beszélnek. A tények pedig abban összegezhetők, hogy a városunkban működő színtársulat az elsődendő színésznők és színészek kivételével különösen kara gyengén szervezett, hogy a működési cél téves, a vezetés elhibázott volt. Tekintsünk csak vissza a lefolyt ivadra. Nagyrészt régi, megunt és népszerűtlen darabok hurczoltattak elő; közönségünk leginkább a vigmenetű operetteket kedveli, s volt rá eset, hogy egy egész hónap alatt csak három-négy operette került színre; jutalomjátékok alkalmával pedig oly gyenge és elkopatott darabok hurczoltattak elő, hogy közönségünknek elment minden kedve a színházlátogatástól; azért aztán később a jutalomjátékok alkalmával leginkább kongott a színház. A közönség panasza e tekintetben indokolt volt.

Ezekről azonban többet nem akarunk szólni most, annyival inkább nem, mert már a társulat szervezve van, s legjobb esetben sem kívánhatjuk a gyökeres javítást, hanem néhány jó erővel a kar pótlását.

Most nincs más teendők, mint a társulat megmentéséről gondoskodni.

Színügyünkre már akkor, midőn az idény elején színészeink a városba jöttek — az anyagi viszonyoknál fogva is — nem valami kecsesítő jövőt lehetett remélni, azonban a következmények még a vártnál is rosszabbul ütöttek ki s színészetünket a pártolásihiány miatt a remélnél is nagyobb veszély fenyegeti.

A színidény elején a szomorú viszonyok miatt

a színészetnek is sanyaru helyzetét látni lehetvén, a sajtó böles előrelátással módokról kezdett gondoskodni, melylyel a pártolást fokozza, egyrésztől biztatá az igazgatót a társulat jó szervezésére, másrésztől sürgeté egy pártoló-egylet alakítását s a színházi választmány figyelmét felhívta, hogy a közönségre minden módon hasson. Sajnosan kell felemlitenünk egyik sem sikerült, s miután a tényezők működésének eredménye majd mind ellenkező volt, nem esoda, ha színügyünk most már az örvény szélén áll.

A választmány nem hatott oly mérvben a közönségre mint kellett volna; a műszaki szakosztály nem volt erélyes, p. o. nem figyelt repertoír összeállítására, nem nézett be a művezetés titkaiba, mely eltévesztett volt, szóval nem vette szívére a dolgot s ha másképp nem pressióval nem mutatta meg a tévesztett művezetésnek a helyes irányt. A választmányi tagok egy nagy része, kivéve az ügybuzgó elnököt, jegyzőt s a műszaki osztály elnökét túlságos hanyagul vette az ügyet, az ülésekre nem jártak, sokszor ülést sem lehetett tartani s így nem volt többször alkalom sem a színészet ügyéről értekezni.

A színügypártoló-egylet eszméje, mely ezen évi idény elején oly élénken foglalkoztatá a színügypártolókat nem alakult meg, bár minden készen volt az alakulásra. A mulasztás vádjá illeti itt azokat, kiket a választmány kiküldött az alakításra, mulasztás vádjá súlyosodik a választmányra, miért nem sürgette őket. Nem tudjuk egyéni ambíció, vagy talán a sértett büszkeség vezeté az alapszabályok kidolgozására kiküldött bizottságot működésében, akkor midőn a már készen levő alapszabályokat nem fogad-

TÁRCZA.

A nép hálája.

— Irta: Vasadi-Balogh Lajos. —
(Folytatás.)

Az iskolába a növendékeket a tanító úgy fogadta, mint apa, testvér, gyermekbarát. Tanította, oktatta őket, játszott velők.

Lassanként elnémult az ellenkezés, és minden szüle szívesen küldé gyermekét az iskolába.

Elkövetkezett az első közvizsga. A szülők örömkönyveket hullattak, látva csemetéik előre haladását. Az egész hallgatóság gyönyörrel élvezte az előmenetelt s bámulatát nem tudta elfojtani, mikor 6 — 7 éves gyermekeik értelmesen és szépen verselgettek.

Az elért eredményért Munkás Áron tanító a jó Istennek adott hálát.

Most már egy lépéssel tovább kívánt haladni. Nem csak az iskolát és növendékeket akarta előbbre vinni, hanem a már felnötteket is a jóra akará vezérelni.

A mint az ősz utója elkövetkezett, midőn a termézet elzárta kebelét, megszűnt a külső mezei munka, terve kiviteléhez fogott.

Magához hivatá pár jó emberét, kikről meg volt győződve, hogy minden jónak lelkes felkarolói és pártolói, előadá nekik érthetőn, hogy mit szeretne ő Gazdátlan községben meghonosítani, beszédét így folytató:

— Az alkalom szüli a rosszat, ha tehát a rosszat akarják megsemmisíteni, az alkalmakat kell megszüntetni. Ezt az igazságot lépten nyomon tapasztalhatjuk magunk között a minden napi életben. A ki nem dolgozik, hasznos munkával nem tölti idejét, ráér

elméjével hiába való dolgokon merengeni. Kész az „alkalom” a rossza. Képzeldök, s utoljára anynyira bele éli magát a gondolkodás által teremtet képzeletébe, hogy felkél benne az akarat, annak véghez vite lére. Legelső volna tehát, hogy a rossza való alkalmat a semmit nem tevést elhárítsuk és polgár társainknak tanulságos és mulatságos foglalkozást nyújtunk a téli hosszú estvékben, midőn az ember egészen elunja magát. Legalkalmasabnak tartom erre nézve, ha társulatba lépne, egy bizonyos helyen „olvasókört” állítanánk, újság lapokat járatanánk, hasznos ismertetést nyújtó könyveket szereznénk, olvasgatva, érdekes dolgok felett vitatkozva mulatnánk s tölténénk el a más-ként unalmas téli estvéket. Ez képezné elménket, nemesisen és tisztitáná erkölcsünket, s helyes gondolkodásra vezérelne.

Még tovább is beszélt a tanító, de oly meggyőzően és oly hatásosan, hogy a kik hallgatták, alig várták, hogy szétmenve, működhesse nek, szórják a jó magot s alkotni segítsék az „olvasókört”

Cselekedet bizonyította a lelkesedést, a buzgóságot nem szalmatüz lángja volt. Gazdátlanon nemsokára 150 taggal megalakult az „Olvasókör”, mely az ismeretnek, világosságnak lett terjesztője.

A polgárok siettek elvégezni napi rendes dolgait, hogy mehesse nek az olvasó-körbe olvasni, hallani az országban és a nagy világban történő eseményeket. Az ott hallottakat aztán mind elbeszélték otthon családjaik körében. Mint esodálkoztak mindannyian a nagy dolgok felett a mit Oroszországban, Franciaországban, vagy édes hazánkban végezhvittek. — Munkás Áron tanító ur hűségesen eljár az „Olvasókörbe” sem eső, sem szél vissza nem tartotta őt. Nagyon, de igen nagyon szerette a népet. — Felolvasta az újságokat, megmagyarázta, majd olyan dolgokat hozott elő, melyről igen jó beszélgetést kezdhettek a jelenlevők.

Mikor Munkás Áron tanító ur belépett az olvasókörbe, az ott jelen voltak mind felálltak és az első helyet adták számára. A tisztelet és szeretet minden jelével fogadták. — Nagy dolog volt ez „Gazdátlanban” a hol azelőtt a tanítót nem becsülték és csaknem a legutolsó embernek tekintették. A gőg és kevelység azelőtt a népet vakká, süketé és balgataggá tette. Mikor már látta Munkás tanító ur, a jóra való igyekezetet, a nemesre való hajlamot, egy lépéssel tovább ment.

Csendes téli estén együtt, voltak a kör tagjai vidáman beszélgetve. „Olvasták barátam, hogy Kerti község mily boldog — szólt a társalgás közepette Munkás — mily sok gyümölese van, menyti jövedelmet hajt az be, és hogy tüzelő fájak oly bőségben van, hogy nem kell a földtől a trágyát ellopni. Gondolkodtam a felett, hogy lehetne ez a mi községünk is olyan boldog. — Itt van a sok tér, haszonvétele nélkül heverő föld, mocsáros helyek, melyek a levegőt büzhödté teszik, ezekre fordítottam figyelmemet. Azon meggyőződésemre jutottam, hogy ugy egészségi tekintetből mint a vagyonság szempontjából igen hasznos jó dolgot mivelnénk, ha a mocsárokat esatornázás által kiszáritnánk s fákka beültetnénk. Hasonlóul az üres tereket beültetés által díszessé változtatnánk. A haszonvétele nélkül levő homokos és egyéb földjeinket befásítás által haszonra fordítanánk s jó levegővé alakítanánk át. Ezzel a munkálkodással mit nyernénk? A fák ki gőzölgése illatossá és egészségessé tenné a levegőt. Lenne tüzelő fánk, mely által nem soványodnánk el földünk, mert a trágyát mint szántóföldjeinknek adhatnánk, nem esalnók meg mi magunkat, barmainknak jó legelőt nyujtanánk.

(Vége következik.)

ták el, hanem újat akartak készíteni, azonban ezek még a mai napig nincsenek meg. A kettő közül bármelyik, ha talán egyik sem, akkor a hanyagság miatt méltán megrovandók.

A választmánynak egyet köszönhetünk mégis, ő eszközölte ki a subventiót a városi hatóságtól. Annak köszönhetjük a segély megadását, melyért köszönettel tartozunk neki, de különösen a városi hatóságoknak is.

Most azonban bővebben nem szólnak a multakról, minek feszegessük fel annak tévedéseit, ha már azokon nem segíthetünk; más, fontosabb van előttünk: a színészet megmentése.

A színészet jelenleg az örvény szélén áll, mint szomorúan értesültünk talán már a jövő hó elején az igazgató beadja lemondását, mert a nagy deficit miatt a társulatot nem tarthatja fenn. A színügy az örvény szélén, városunk a szegény örvényén áll; mert egy ily magyar városra csakugyan leverő szegény lenne, ha a színészet a nemzeti nyelv, műveltség és szellem terjesztője megbuknék.

Nincs más teendőnk tehát, mint gondoskodni a megmentésről, hogy legalább az ez évi színidény végeig, mely alig egy hó — becsülettel megálljon. Együttműködésre hívjuk fel a választmányt, a közönséget, csak ezek összműködése segíthet az ügyön, orvosolhatja a bajokat annyira, miszerint a színészet még egy darabig az idény végeig fennállhat.

Nézetünk szerint kétféle módon lehetne talán segíteni; vagy lépjen fel egész erővel a választmány (olyannal, milyennel derék kapitányunk szokott) s mint a mult évben gyűjtőn különösen gazdagabb polgáraink közt, kik ez évben egészen visszavonultak a színháztól, annyi bérletet a mennyi a fenmaradáshoz elég s az igazgatót teljes erővel gyámolítsa; vagy ha kivihetőbbnek vélné s az igazgató is abba belenyugodnék, vegye át bár erre a rövid időre is a vezetést s intendatúra alatt kezeltesse ezen egy hó alatt. E két terv közül valamelyik csak kivihető. Ajánljuk tehát megfontolásra és sürgős kivételre, mert most halogatni nem lehet, késlekedni nem szabad, mivel minden percet szükséges munkára fordítani, nehogy a veszély órája idő előtt meglepje színészetünket.

Végre szólnunk még a közönséghez is, mely a mult évben annyi áldozatkészséget tanusított, vegye még egyszer figyelembe a színészetet s ne hagyja elbukni éppen a színidény végén, ha másképen nem, legalább áldozatokkal tartsa fel. Ne engedje Fejérvár város dicsőségén a csorbát, hogy a muzsák gyönyörű hajlékába a színészet megbukjék. Segitse és pártolja még az egy hó alatt; hisszük és várjuk is e kevés áldozatot közönségünköt.

Ismeretterjesztő.

— A kedély nyilatkozata. —

Írta: Dr. Vész Ignác.

(Végo.)

A jó kedv minden néptörzsnél egyformán nyilatkozik. Az anyáknál nyilvánuló azon lelki állapot, melyet szeretetnek neveznek, eléggé tapasztalt és mégsem tudják e sajátágos kifejezésnek szembetűnő jelét visszaadni. Vonzódás, örömet keltő érzet ez, és mint ilyen nyájas mosolyt és csillogó szemet idéz elő, még nem sikerült azon különös érzetet, mely ekkor az embert elfogja, leírni, ily állapotban bennünk erős vágy ébred a szeretet személyt láthatni, de még inkább azt érintetni és nincs szer, mely a szerelem nyilvánítását ennél élénkebben tudná visszaadni, e szerint ez oka annak, hogy a gyengéden szeretett személyt karjainkkal ölelni óhajtunk és igen valószínű, hogy ezen vágy örökölt szokáson alapszik. Vannak tudósok, kik a szerelem lángoló csókját a férj nevének adott csókjával azonosítják. Mi európaiak a csókodozást, mint a vonzódás jelét annyira természetesnek tartjuk, hogy azt mint az emberrel való születettnek hisszük, azonban vannak népfajok, mint az ujhollandiak, tüzföldiek, kik e szokást ép nem ismerik, míg a közelebről való érintkezés náluk is ismert szokás, mely azután különféle kép nyilvánul, találkozáskor orrukát vagy karjukat dörzsölik, vagy a szeretett egyén arcát kezével simogatják ez utóbbi szokást azonban mi is ismerjük. — A mily nehéz a szerelem érzetét elemezni ép így vagyunk azon érzettel, melyet gyengédnek neveznek, valószínű hogy ezt a vonzalom, öröm és rokonszenv együttesen képezik, ezen érzet szintén képes könyvekkel elborítani az arcot. Szerencsétlenekkel rokonszenvezvén, ha mindjárt egy regény hőisével vagyon is dolgunk, könyvek tódulnak szemünkbe, ugyanezt teszi a rokonszenv, midőn kedvelt hőstünknek sok tévedés után, vágyait kielégítve ezéjénél látjuk. Rokonszenv a legkülönösebb lelkiállapot, leggyorsabban képes könyvezésre, így barátunk szerencsétlensége megnevesíti szemünket, míg a minket erő nagy bánatot vagy fájdalmat nem tudjuk mindig könyeinkkel enyhíteni.

A bánat már a homloknak ráncbaszedése által

nyilvánul, ezen állapot valamely tapasztalt nehézség vagy kellemetlen érzet legtermészetesebb kifejezése, ha valamely egyén ily állapotnak többször ki van téve, azt lehangolt kedélyben találjuk, ki ekkor könnyen haragra lobbán, e szerint a ráncbaszedett homlokot látjuk még a haragra gyult egyéneknél, midőn a szív működés és légzés gyors, az arezsin fokozódott, az izmok együttes működése folytán az orrszárny emelkedett és ez a levegőnek könnyeztetik, a fej egyenes és ellenét egy megvető pillantással futja végig, ez a harag jellemző sajátága.

Ennyit a test működéséről most még néhány szót kockáztatok a nyugalmi állapotról. Hogy az alvás az emberi szervezet fenntartására nélkülözhetlen, az mindenki előtt ismeretes, de csak az újabb kor volt képes az alvás élettani okát kikutatni számos szellemű és felette nehéz kísérletek alapján. Pettenkofer, a híres müncheni tanár pontos vizsgálatok után azon meglepő tény tudomására jutott, hogy egy nap befolyása alatt a kilehelt szénsavban több élelyt adunk ki a szervezetből, mint a mennyit ugyan e napon a kül légből felvettünk. E tény bebizonyított, és képzelhető, hogy nem kis fejtörésbe került, e különös tény magyarázata; mert noha egyeseknél, sőt társulatok- és államoknál is megszokott történni, hogy a kiadás a bevétel felülmúlja, minek eredménye az ujjkor rémképe a deficit, mégsem lehetett oly könnyen feltelni azt, hogy a természet is adósságinálásra szorult. Es mégis így van. Az élely, a mely elem mint tudjuk, az organismusra nézve a legkülönözhetlenebb, nagyobb mennyiségben bocsátatják ki a kilehelt szénsavban, mint a külleghől felvételük. Ki tehát azon genialis pénzügyér, ki mindezek dacára képes a szervezetben az egyensúlyt fenntartani? Ez nem más mint a nyugalom illetőleg az alvás. Ismeretes, hogy mindennemű akár testi akár szellemi munkához élely szükségeltetik, így ha egy barátunkkal kezét fogunk, valakivel csak egy szót váltunk, valakire egy pillantást vetünk stb, mindenkor élely használtatik fel. De ha alszunk izmaink és idegeink legnagyobb része mély nyugalomba merül. Ha egy unalmas előadást vagy hosszú felolvasást vagyunk kénytelenek végig hallgatni, megtörténik velünk az, hogy nyakizmaink felmondják a szolgálatot és fejünk minduntalan le bicezen, testünk, hol az egyik, hol a másik szomszédra nehezedik és legnagyobb erőfeszítésbe kerü szemünket nyitva tartani; ezen állapot az alvás kisebb foka a bóbiszkolás. De nemesak az izmok, hanem az agy és az idegek is felmondják a szolgálatot, alvás közben tehát nem chezünk, nem szomjazunk, hangot tisztán kivenni vagy beszédet megérteni nem vagyunk képesek, ép oly kevéssé mint teljes logikai gondolatokat fűzni. Így tehát alvás közben, midőn az élelyfelvétel nem csökkenik, a test egyes szerveinek tökéletes nyugalma által a kiadások felette megkevesbültek, jó mennyiségű élely takarítatik meg, mely élely a szervezetben felhalmozódván a következő napi több kiadást dúsán képes fedezni. Könnyen megérthető ebből, miért érezzük magunkat reggelünkint oly jól, miért vagyunk képesek reggel sokkal könnyebben tanulni, mint a nap bármely szakában és még számos más ezen tényen alapuló tünevényeket. De tudván azt, mint fentebb is említém, hogy egy a kellő mértéken túl meghosszabbított előadás főleg ha az unalmas is, a leghatalmasabb álomgerjesztő szerek egyike, tanácsosnak vélem azt most befejezni és t olvasóimnak azon ígéretet tenni, hogy alkalmilag még e témához visszatérek.

Deák Ferencz reliquiák.

Hazánk boldogult emlékü nagy fiának nemesak dicső emlékét tiszteli kegyelettel a magyar, hanem tisztelettel s kegyelettel őrzi még azon tárgyakat is, melyek egykor az övé voltak, tisztelettel őrzik egyesek leveleit s kéziratát.

Városunkban is Antal János h. ügyvéd urnál ily drága ereklyék — Deák sajátkezű levelei — őrítetnek melyeket az agg férfihoz Deák Ferencz intézett és sajátkezűleg írt.

Antal János ur tanuló társa volt Deáknak 1817-től — 1822-ig, Győrött együtt tanultak, együtt végezték el a főgymnasiumot és a jogi tanulmányokat; de nemesak tanuló társak, hanem jóbarátok is voltak s e tanévek alatt egymás mellett ültek az iskolában, folytonosan baráti viszonyban valának. Ezen időből is vannak kéziratai Antal Jánosnak Deáktól, melyek többnyire iskolai gyakorlatok maradványai.

Tanulmányaik befejezése után elválva egymástól folytonosan levelezési uton összeköttetésben álltak s Antal János urnál ezen levelezési viszonyból Deáktól mint fentebb mondtuk több levél van, melyeket eredetiben olvastunk, ezek azonban mind magány jellegűek s magány viszonyokra vonatkozva nyilvánosság elé nem tartoznak. Egyet azonban a szép levélgyűjteményből, melyet az alkalmammal írt Deák, Antalhoz, midőn ehhez végredeletét átnézés végett felküldé, közlünk a gyűjteményből, mely így szól:

Pest, 1863. április 30.

„Kedves Barátom!

Ime idezárva küldöm vissza végredeletet. Előre látólag gondoskodtal mindenről és tanuságát adtam, hogy jó férj, jó rokon, jó ember s jó hazafi vagy, az

Isten áldása kíséren. Semmit sem találtam végredeletben a mit változtatni szükséges volna Isten hozzád kedves Jancsi. Igaz barátod Deák Ferencz.”

A levél külső czime következő:

„Tekintetes Antal János ügyvéd urnak tisztelettel Székesfejérváron.”

E levél, mint Deáktól való ereklye érdekes, tartalmaz fogva ugyan nem közérdekű, hanem magánvi szonyra vonatkozik.

Antal János agg ügyvéd nagy tiszteletben tarja, nagy emlékü kor. s tanuló társa leveleit s drága ereklyeként őrzi. Megemlítjük még, hogy Antal János ur állítása szerint consuloareseik közül egyedül ő él, a többiek már Deákkal együtt mind elhaltak. *Szigetfői.*

Egyletek és intézetek.

— Székesfejérvár szab. kir. város szegények intézete pénztárának 1875. évi zárszámadási mérlege. Bevétele: 1874 ik év végével, pénztári maradék 456 frt. 40 kr. Az anyateploom két perselyéből bejött 15 frt. 66 kr. Dr. Schaller János ajándéka 10 frt. 50 kr. Borbély István hagyatéka 5 frt. Kapitány hivatal által beadott külömbfélékből 303 frt. 6 kr. Helybeli országos vásárok alkalmával hordozni szokott perselyekből bejött 12 frt. 49 kr. Birságokból bejött 70 kr. Követelő tőkék kamataiból 1071 frt. 21 1/2 kr. Kötvényekben tüke 16839 frt. 94 1/2 kr. Összes bevétel 18784 frt. 27 kr. Kiadás: Házi pénztárba a városi nyolczvan szegények élelmezésére adatott 1300 frt. Tüzifára a szegények főzéséhez 165 frt. 3 kr. Kronhoffer Mátyásné főzónének 60 frt. Összesen 1525 frt. 3 kr. A fentebbi bevételből levonván a kiadást 1525 frt. 3 kr, maradt 17259 frt. 24 kr. Össze hasonlítás: Kint levő tőkekövetelés 16839 frt. 94 1/2 kr. Kamatokban 61 frt. 35 kr. Készpénzben 357 frt. 93 1/2 kr. Összesen 17259 frt. 24 kr. — Székesfejérvárot, január 30. 1876. *Id. Nemesy Ferencz m. k., szegények intézeti gondnoka.*

A koresolya-egylet táncvizigalma

— február 23-án. —

A hosszú farsangi idény alatt városunkban aránylag — tekintve a mostoha pénzvizonyokat — ideértve a külvárosi körök báljait is elegendő számú táncvizigalmak voltak s ifjuságunk eléggé kitánczollhatta magát. Mégis mondhatjuk farsangi idényünk egyik legsikerültebb bálja a koresolya egylet volt, mely ifju egylet rövid fennállása óta is szép eredményel haladt s társas életünk zömét osztály- s rangkülömbőség nélkül magába foglalja. A mily vigan s kedvvel folyt a koresolyázás a jégmezőn, oly sikerült volt a táncvizigalma.

Közönség nem vagy, sőt mondhatjuk kis számmal volt ugyan jelen, de mégis éppen elegendő volt arra, hogy a megjelentek jó kedvvel tölthették együtt az éjet Eleintén vonatott s egyhangu volt a táncvizigalom, de később belemelegültek s a jókedv és vigság megjött s tartott kivilágos, kiviradtig.

A bál díszét képezte, hogy az annyiféle elemből álló szép közönség egyöntetűség, barátságos s kedélyes összetartással mulatott együtt.

A táncz 9 óra után kezdődött, az első francziát 32 pár tánczolta. A tánczosok annyira túlsúlyban voltak, hogy várni kellett még tánczosnét kaphattak. — Képviselve volt itt városunk majd minden társadalmi osztálya. A hölgykoszoru igen díszes volt, s a szép s fiatal lángoló szemek sugára, nem egy ifju tánczos szívébe gyilkos nyilként hatottak. Az öltözék elegans volt. A díszes hölgykoszoruban ott láttuk városunk s megyénk szeretett főispánjának kedves nejét Szögyény M. Lászlónét, báró Miske Imrénét, gróf Zichy Nándornét, Dunszt tábornoknét. — A tánczosnét koszorujában ott láttuk Horhy Antalnét, Wenzénét, Lits Gyulánét, Vértessynét, Tschebulcznét, Mallinarichnét, Herold Istvánét. — A fiatal leányok díszes koszorujából választani bajos, s a szépek neveit felemlíteni, a nélkül, hogy tévedést ne kövessünk el, nem könnyű feladat. Városunk s megyénk ifjusága szépen volt itt képviselve s valóban merész dolgot követünk el midőn a szép virágfüzérbe benyulunk, hogy egy szép csokrot kössünk neveikből. A kellem-, szellem- és bájkoszoruja lesz ez, mely mélyen áthatá még e sorok írójának zord szívét is, hát még mennyire nyilallott át az olvadékony szívek zugába a szép szemek villanyos sugara. Ott láttuk a tánczólo szépek közt: Szögyény Mariskát, Detrich Lujzát, Kolossváry nővéreket, Szöllösy Elvirát, Mannlicher Gizellát, Mészöly Lenkét, Rosznagi nővéreket, Sáy nővéreket, Angyal Gizellát, Jurisztovszky Emmát, Wanisch nővéreket. Bocsánatot esdünk árva fejűnkre azon szépeinktől, kiknek nevét e koszoruból kifelejtettük, de hisz nem káptalan csakugyan e borzas fő, s ha mindjárt az volna is, megzavarodnék, mint a székes káptalan midőn új püspököt kap. Így jártunk mi is, szívünk is új és új püspököt kapott, mert új és új szép szempárok villanyos fényével talalkozott szemünk s egész a szívek mélyeig lehatolt e tekintet. De mit is beszéllek, egy tisztes bál referensnek függetlennek kell lenni, szívének zordnak s nem szabad olvadni...

Végre még mielőtt befejeznék tudósításunkat, még megemlítjük, hogy a táncz szépen folyt a füzértánczig, itt azonban Fejérvárról Germaniába értünk s községies nyelven, tiszta germán kijetéssel hangzott a füzérke rendezője ajkáról a vezényszó... Ugy hisz-

szük Magyarországon megkivánhatjuk a magyar állam minden katonájától, hogy tudjon magyarul, megkivánhatjuk ezt a magyar huszártól is; tiltakozunk tehát az ellen, hogy diszes magyar közönség jelenlétében és annak közreműködésével nemzeti nyelvünk háttérbe szorítottassék, különösen huszárok kedvéért történik ez. Nemzeti nyelvünk sokat küzdött, szenvedett, azért annak bármely csekély mellőzését sem tűrjük el. Ez az egy keserűségünk van a bál ellen, különben más tekintetben sikere fölött örvendünk. Z-t.

Megyei és városi hírek.

A jót. nőegylet baljára, mely farsang hetfőn fog meg tartatni, az előkészületek annak sikerültére a legszébb reményeket nyujtanak. Általában a buzgó elnök seg. mindent elkövet arra nézve, hogy ezen idej. bál mellán sorakozhassék a mult éveken fényesen sike rült nőegyleti táncvizalmakhoz, sőt nemcsak ezelőtti, hanem azóta fokozódott kívánalmaknak is megfeleljen. Mint tudjuk a távol vidék is — az előjegyzésekből következtetve — nagyszámmal lesz képviselve.

Közgyűlés. Városunk bizottsága hétfőn tartja meg rendes havi közgyűlését, melyre a bizottsági tag urak figyelmét ezennel felhívjuk.

Dal-egylet alakítására közönségünk figyelmét már egyszer felhívtuk, azonban sajnosan kell tapasztalunk, hogy a felvetett szép eszme mind eddig semmi tevékenységet sem eredményezett; szégyen ez városunkra, hogy ily szép eszmékert nem akarnak lelkesülni.

A kölcsönös segélyző-egylet folyó évi február hó 20-án tartott rendes közgyűlésén hozott határozathoz képest, az 1870 ik évi társulattól betétekkel bíró egyeleti tagok értesítettnek, hogy a leszámolás az egylet hivatalos helyiségeiben történik (sas utca 14. sz.) és pedig e hó 28 án, márczius 1. 2. és 3 án mindenkor délután 3-tól 5 óráig.

Színházi műsorozat. Szombat, február 26-án: „Angot,” operette 3 felv., bérlet szünet. Vizváryné asszony az aradi színház első énekesnőjének első föllépte. Vasárnap, febr. 27 én: „Plebános szakácsnéja,” énekes színmű, bérlet szünet. Vizváryné asszony 2 ik föllépte. Hétfő, február 28-kán: Alarczos táncvizalom. Kedd, február 29 én: „Szép Helena.” operette 3 felvonásban, bérlet szünet. Vizváryné asszony 3 ik föllépte.

Lusztig Károly színházunk derék karmestere állandólag letelepedik városunkban s zongora-, ének- és hegedű előadásokat tart; ajánljuk közönségünk figyelmébe a derék karmestert, az előadások végett értekezhetni vele lakásán kigyó-utca 7 ik sz. alatt, d. u. 1—2 óra közt.

Bögmotetés. Az önk. tüzoltó-egylet f. hó 29-én tombolajátékkal összekötött zeneestélyt rendezend a „magyar király” vendéglőben; mely alkalommal a bögmot szokott ünnepies szetartással fog eltakarítani. Felhívjuk közönségünk figyelmét e kedélyesnek ígérkező mulatságra.

Martonvásárott rendezett táncvizalom igen sikerült volt, közel vidékről s városunkból is igen szép számu közönség jelent meg. A hölgykoszoru igen diszes volt s jól mulatott. A táncz viradtig tartott. A sikertől bál rendezésében nagy érdeme van Lits Gyula szolgabíró urnak, de a siker dicsőségében méltókép osztozik a rendezőség is.

Füzérke. A helybeli izr. nőegylet martius hó 11 én tombolajátékkal összekötött füzérkét fog rendezni a „magyar király” vendéglőben.

Meghívás. A székesfejérvári kereskedő ifjak önképző köre folyó hó 27-kén d. u. 2 órakor a kör helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésére a kör tagjai ezennel tisztelettel meghívják. — Székesfejérvárott, 1876. február 13 án. Az elnökség. — Napirend: 1) Titkári jelentés. 2) Az évi számadások előterjesztése és ennek alapján a felmentvény megadása. 3) Elnök, alelnök, titkár, pénztárnok, könyvtárnok, 12 választmányi tag s a számvizsgáló bizottság választása. 4) Az alapszabályok 22 ik pontja értelmében netalán teendő indítványok.

Tácz községben a hóolvadás miatt február hó 20-án és 21-én oly borzasztó vizár volt milyenre a lakosság közül még a legéltesebb emberek sem emlékeznek; a fűtecsán 20—30 öl szélességben rontott sebes morajjal az ár, a faluból ez idő alatt nemcsak hogy ki menni, de egyik háztól a másik házhoz a közlekedés is gátolva volt. Az urasági alsó béresháznál minden bérescsalád a padlásra huczolkodott, az istállóból a marhákat magasabb helyre kellett elhelyezni, disznókat szekereken kellett magasabb helyre szállítani. A hidakat a víz elborítá s 1 1/2 láb magaslatban tört alá az utcán, az egyik köhidat teljesen tönkre tette, másikat is úgy megrongálta, hogy minden órán lerokkadása várható, ezeken kívül tetemesebb kár s szerencsétlenség azonban nem történt.

Meghívás. Vasárnap, f. hó 27-én a „magyar király” emeleti nagytermében tartandó táncpróbára van szerencsem mintké nembeli ifjuságot tisztelettel meghívni. — Strobl Ferencz. Belépti díj személyenkint 60 kr. Kezdeté 8 órakor. — A zenedarabokat Radits Bernát jeles zenekara fogja játszani. Strobl ur tánc próbái rendszeresen szépen sikerültek, hisszük, hogy ez alkalommal kedélyesen fog ott az ifjuság mulatni.

A „Königl. ungarische Staats-Hengsten-Depot zu Stuhlweissenburg” még most sem akarja tudni azt, hogy magyar hatóságokkal magyar nyelven köteles levelezni. A belügyminiszter urat felkérjük, legyen szives a helybeli Hengsten-Depóhoz egy nyelvemestert leküldeni, ki az Offizier urakat a magyar nyelvre megtanítaná.

Iparstatisztika. A lefolyt 1875 ik évben városunkban összesen 125 iparos, — különféle iparágakban — vetti ki iparigazolványát a városi kapitányságnál, mint iparhatóságtól.

Nyilvános köszönet, melyet alulírott főtiszt. Benedek Ferencz kerületi esperes és csákvári plebános urnak azon boglári szegények nevében nyilvánít, kiket ő pénzbeli segélyben részesített. A Mindenható, ki minden jónak megjutalmazója áldja meg e valódi uemes emberbaráti tetteért. — Boglár, 1876. febr. 23. *Elmann Miklós.*

Vidéki farsang. A dunapentelei koresolya egyelet f. hó 17 én fényes sikerű táncvizalmat rendezett, igen sok vidéki vendég részvételével.

A nagy olvadás és esőzés következtében a „piros alma”-féle épület körül áradóvíz nevezett épületben kárt tett. Ugyanis pénteken este 8 óra felé az apácza utca részén levő falkezdés — mely valóbol épült — összeomlott. Nagy szerencsének mondható, hogy emberélet nem esett áldozatul.

A Sárosdon február 14-kén tartott zártkörű táncvizalom igen jól sikerült, a kiadásokat leszámítva 80 frtot jövedelmezett, mely összeg iskolai alapnak tétetett le. Nem mulaszthatom el, hogy méltóságos Zichy Sándor seregélyesi gróf urnak forró köszönetet ne mondjak ama szíveskedésért, hogy ő ez alkalommal az iskola részére 20 frtot volt kegyes küldeni. Fölül fizetéseket tettek: Gróf Eszterházy László 4, gr. Eszterházy Andor 4, gr. Eszterházy Béla 1, ifj. gr. Eszterházy László 1, gr. Cziráky Béla 1, báró Fiáth Pál 1, Branizsa József 4, Karády László 4, Gelencsér József 1, Árvay István 2, Rupp Ede 1, Heckenaszt Gy. 1, Fleischer Lajos 1, Károlyvitz Miklós 1, Goldner Ferencz 1, Gyurtsik Márton 1, Jenisch Ádám 1, seregélyesi főorvos 1, Hindelang Nándor 1, Gujes László 1, dr. Fekete Izidor 1, Nagy Elek 1, Müller N. 1, Zeitske N. 3 és Holly Antal 1 frttal. Fogadják e nemesszívű adakozók forró köszönetemet. — *Zavodszky István,* rendező.

Sebes hajtás következménye. Csütörtökön délután 4 órakor három vidéki paraszt suhancz sebes vágatva hajtották lovaikat a városon keresztül, midőn Kronhoffer utca-rendőőr felszólította őket, hogy lassabban hajtssanak, de ezek a konstabler figyelmeztetésére rá sem hederítettek, hanem ostorokkal annál inkább a lovak közé vágáltak. Erre Kronhoffer nem volt rest, felugrott hátul a kocsira, s kényszerítte őket a város ház felé hajtani; a suhanczok azonban a helyett, hogy engedelmeskedtek volna, kezdték a rendőrt tetlegesen bántalmazni; azonban csakhamar segítség termett elő egy-pár hajdu személyében, kik a garázda fickókat hosszas tusakodás után lefűlítették. Most a dutyiban ülnek mind a hárman.

A vizár megyénkben is több helyt károkat tett, ugymint értesültünk Moórott is oly nagy mennyiségben jelent meg, hogy néhány házba is behatolt.

Közönségnyilvánítás. Alulírott kedves kötelességének tartja a seregélyesi r. kath. iskolaszék nevében legmélyebb hálaköszönetének kifejezésé adni gr. Zichy János ur azon fényes bőkezűségéért, melynél fogva az iskola javára folyó hó 9-én megtartott táncvizalom alkalmával a játékonny czél iránti tekintetből a pénztárba 50 frtot küldeni méltóztatott. A nemes gróf, ki Ujfalu és pusztái részére maga tart fenn iskolát, már a seregélyesi r. kath. iskola építésekor is 50 frttal járult az építési költségek fedezéséhez s most, midőn a nevelésügy újabb áldozatot kíván, pártatlan bőkezűséggel ismét 50 frtot áldoz. — Csakis ily nemeskeblű tényezőkh feláldozó közreműködése mellett emelkedhetik a nevelésügy jelen nyomott pénzvisszonyaink között azon színvonatra, melyen azt minden népharát szivesen látaná; de a melyen még nincs, minden, ki a népvisszonyokat ismeri szomoruan kénytelen bevallani. — Adjon az ég hazánk nevelésügyének sok ily nemeskeblű grófot; a gróf urnak pedig áldást és szerencsét, hogy midőn játékonnyasága áldásaiban másokat részesít az életörömeivel ő maga is gazdagon megáldva legyen. Kelt Seregélyesen február hó 12 ikén 1876. — *Fetter Ferencz,* iskolaszéki elnök.

Halálkozás. Csákvárott közszeretében volt Hanekker István e hó 19-én hosszas betegség és sok szenvedés után életének 33 ik évében jobblétre szenderült; a boldogult hült teteme f. hó 21-én d. u. 3 órakor a csákvári rom. kath. hitfelekezet sírkertében temettetett el Béke poraira! A boldogultat, hosszú betegségében t. Lukács Gyula ur indítványára folytán néhány uricsalád volt kegyes ápolatni s étkezéssel ellátni, ezen nemeskeblű jótévköz eme igazán nagylelkű tettükért fogadják forró köszönetét a boldogult helyett ennek egy színtes barátjától.

Talált hulla. Csákvárott e hó 20-án reggel a ref. hitfelekezetű temetőben, a sírásók sirt akartak ásni, midőn láttak itt fris felhányt földet, jónak vélték ott a sirt megásni, de alig ástak 1—2 arasznyira s lepedőbe takart néhány napos gyermekhullát találtak mely még csak e napokban takartathatót a földbe; a

hulla községhezhoz bevitetett, hol is az intézkedések a tettes kipuhatólása iránt megkezdődtek. Hogy az ártatlan kisednek ki adta és vette életét az még eddig ismeretlen.

A vizáradásról. Lapunk közelebbi számában részletes tudósítást hoztunk az árvízről, mely leginkább hetfőn fenyegette városunkat. Már azt hittük, hogy a veszély egészen elmúlt midőn csütörtökön az asszal völgyi árak aggasztó mérvben kezdett növekedni. Délután 8 órától egész esti 7 óráig a víz folytonosan növekedett, úgy hogy már 6 óra felé több helyen ki is öntött; azonban csak a szántóföldeket öntötte el az ár két kertbe hatolt be. Azután 7 órától fogva a víz folytonosan apadt.

A „Magyar könyvesház” 15—27. füzetei jelelték meg. Aigner Lajos könyvkereskedésében. Egy füzet ára 20 kr. Tartalmazza 15—17. füzet: „Lord Byron életét.” Castelar Emiltől, fordítá Várnay S.; 18—19. „Mély titok.” Beszély, írta Gasskellné, ford. Csukássy I.; 20. A Wallisból. (Beszély.) Irta Struensee G., ford. Batta H. Szilárda; 21—23. „Egy cserepár naplója.” (Regény.) Irta Virághalmi Ferencz, 24—25. „Képek a középkorból.” Irta Szathmáry Károly. 26. „D'Aurebonne marquisné.” (Elbeszélés.) 27. „Phaedrus meséi.” Ezen füzeteket ajánljuk közönségünk figyelmébe, a legtapintatosabban vannak az írők összeválasztva s az irodalom legkülönbözőbb ágai benne képviselve.

Színészetünk, mint jeleztük az örvény szőlén áll és sokan gondolkodtak felszegélyesen, azt indítva nyozták fölben, hogy a társulat tagjainak havi fizetését kell leszállítani s ezáltal a bajon segítve lesz és a társulat az idény végeig itt maradhat. Mi nem tartjuk ezt észszerűnek, mert a társulat tagjainak uly is elég alacsony fizetésök van s ha még ezt is leszállítják, bizony elmegy minden kedvök a játéktól; ezt a módot hagyjuk utolsónak midőn már máskép segíteni nem lehet. A választmány gyögyen egy végső kísérletet a közönségnél, másrésztől az igazgató szállítsa le az előadások számát s az eddigi 6 helyett legyen hetenkint 4, ezáltal is kevesbül a kiadás; azonkívül adjon jó operetteket, vigjátékokat, népszínműveket stb., de ne régi elkopatott darabokat, így majd lehet segíteni a közönségünk pártolni fogja, ha azt a választmány is buzdítja.

Lapunk mult évi folyama 94. és 101. számaiból néhány példányt visszavált kiadó-hivatalunk.

Törvénytészeki hírek. Horváth Mátyás 34 éves és Novoth József 45 éves mindketten sárbogárdi lakosok 1874. évi június hóban a „hatvani” uradalom erdejéből fát tolvajoltak, melyből 1 ső vádlottnál 96 drbot, 2 dik vádlottnál pedig 36 drbot, a kutatás alkalmával fel is találtak. Vádlottak ellen a végtárgyalás folyó évi február 17-én megtartatván, itt nevezettek fejenkint 3—3 havi börtönbüntetésre ítéltettek. Ezen ítéletben vádlottak s a kir. ügyészség megnyugodtak.

Ritter János 39 éves martonvásári lakos, a Virág József felperes javára már végrehajtásilag bírói záralá vett ingóságokat (mint egy lovat eladott, 2 db. hordót eltűzelt, egy sertvést 6 malacot leölt és felémészett) elidegenítette s elhasználta és ezzel azokat az árverés elől elvonván az általuk fedezett felperesi követelés kielégítését megakadályozta s azt mindaddig ki nem egyenlítő. Ritter János ezen tényéért a f. évi február hó 17-én tartott végtárgyaláson a bírói zártörés büne miatt egy havi börtönbüntetésre ítéltetett, melyet vádlott s a kir. ügyészség fellebbezett.

A fejmegyei és városi regiségtár javára Tóth István ügyvéd ur 1 db. bajor rézérmet adott.

Színház. Szombaton, február 19-én adatott: „Valburg éje” látványos színmű. A szereplők közül Kömivesné és Szabóné ugy Bényeiné emelendők ki ügyes játékuért, Kovács által készített díszletek közül ha nem is mind, de néhány sikerült volt. Közönség kevés számmal jelent meg. Vasárnap adatott „Közsa Jutka” Lukács Sándor új népszínműve. Van benne néhány jó alak, eddigi művei közt legtöbbit ér, de mégis sok tekintetben gyenge. Egyik hiánya művének, hogy a nép közül csak mindig a bünt, gyilkosságot választja ki a feldolgozás tárgyává; s zindarabjai csak ugy hemzsegnek a gyilkosságoktól, mintha a magyar népek pusztán csak bünei volnának s más fényoldala nem. A szereplők közül, Bérczy, Kömivesné, Pifkó Karolin, Kovács, Bényeiné, Kendy, Kövessy, emelendők ki. Közönség középszámmal jelent meg. — Hétfőn, febr. 21-én adatott: „Kártyaveőné” Szabóné jutalmára. Szabóné igen ügyesen betöltte szerepét, sajnos, hogy a közönség oly kis számmal jelent meg. — Kedden, február 22-én adatott: „Javotte,” operette 3 felvonásban egyike volt az eddigi legsikerültebb operetteknek s előadások a tavali sikeres operette estékre emlékeztünk. A darab tenéje jó, szövege telve van komikus jelenetekkel. A szereplők közül kiemelkedik: Szilágyi, Kendy komikus alakításával, folytonos élénkségben tarták a közönséget Bényeiné, Bérczy jól játszottak, ugy Orsy is. Szerdán nem volt előadás. — Csütörtökön, febr. 24-kén adatott: „Viola.” Közönségünk e darabot már régóta ismeri, előadása meglehetősen volt. Szereplők igyekeztek, bár a szerep nem tudás többnél észrevehető volt. Közönség a földszinten kevés számmal, az első emeleti páholyokban, másodemeletben s karzatlan nagyobb számmal jelent meg.

Felelős szerkesztő: Hattyuffy Dezső.

H i r d e t é s e k.

Nagy-Perkátán egy jó karban levő két lóerejű *cséplőgép* és egy *13-soros sorvetőgép* eladó. — Közelebbi felvilágosítást ad

Waigl György,
számartó Nagy-Perkátán.

Tudomásul.

Alólírt batorokodom a n. é. közönséggel tudatni, miszerint 32 évig férjem

Friedl Ferencz

neve alatt fennálló érez- és fakoporsó, nemkülönböztetve mindenemü temetkezési kellek: raktárát változtatlanul továbbra is fenntartom, s azt tökéletesen felszerelve a n. é. közönségnek ezután is rendelkezésre bocsátom.

Miután a fentírt üzlet irányában eddig tanúsított bizalmért a n. é. közönségnek hálás köszönetemet fejezem ki s kegyes pártfogását jövőre is kérve s a lehető legpontosabb szolgálatot biztosítva, maradok illő tisztelettel

özvegy Friedl Ferenczén.

MOLL A. SEIDLITZ-PORA.

E porok rendkívül s a legértékesebb esetekben bebizonyított gyógyhatásuk által minden eddig elismert háziszerek között, tagadt hatáttalul az első helyet foglalják el; mit az sok ezer, a császári birodalom minden részéből kezeinkhez küldött hála-iratok a legszélesebben tanúsítják, hogy e porok rögzített **szorulásoknál, emésztetlenségeknél, gyomorhólyagnál, továbbá göresök, vese és ideg-bajokban, szívdobogásnál, idegesség okozta főfájás, vertolulás, végül hysteriara, bukór és huzamos hányásra** hajlammal a legjobb sikerrel alkalmazhatók, s a legártalmasabb gyógyhatást eredményezték.

Ára 1 eredeti doboznak használati utasítással 1 frt.

FRANCIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbízhatóbb orvosság a szenvedő emberiség segéd-mérem minden belső és külső gyulladás, legtöbb betegség, mindenemü seb-, fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyitott sebek, rákfene, szemgyulladás, bénulás és mindennemű sérülés ellen, stb. stb.

1 palack ára használati utasítással 80 kr.

DORSCH-HALMÁJ-ZSIROLAJ

A legtisztább és leghatásosabb orvosi szer Bergenből Norvégiaiban nem cserélendő fel a mesterségesen tisztított halmáj-sírolajjal.

A valódi **Dorsch-halmáj-sírolaj-mell- és tüdő-bajoknál, scropholus- és rachitis-betegségeknél** legjobb gyógyhatással van; meggyógyítja a legidültebb **köszvény- és csuszajokat**, valamint az időségi **bőrkiütéseket**.

Ára 1 üvegnek használati utasítással 1 frt.

Raktárak. Székesfehérvárott: Braun József, Diebálla György és Say Rezső gyógyszerészeknek. — Veszprémben: Ferenczy Károly ur gyógyszerésztárában.

MOLL A.

es. kir. udv. szállító, Bécs, Tuchlauben 9.

Árverési hirdetmény.

A székesfehérvári e. f. kir. teletörvényszéknek 1144. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Varga Mária felperesnek Nagy F. György alperes elleni 200 frt. tőke s járuléka erejéig követeleése tárgyában lefoglalt és a vaáli 286. sz. tjkvben, a I. 1. sorsz. a. házra és belsőre, ugy A. I. 2—12 sorsz. a. 1/4 teiekre az ahhoz tartozó legelő illetőségre valamint az A. + 1. sorsz. a. szőlőre végrehajtás utján leendő elárverezése elrendeltetik, s ennek fogantatására I. határidőül 1876. évi mártius 29-én szűkegésében II. határidőül 1876-ik évi ápril 29-ik napján mindenkoron d. e. 9 órája Vaál községhezán azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a II. ik árverésen a fekvőség becsáron alul 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltétele a kiküldött kir. tszéki bíró Tuboly István urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladási jelensék be ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrrends 433. és 466. §§ hoz képest felhívhatnak mindazok, kik a fentebb írt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igénykeresetüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés fogantatását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a sz. fehérvári e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi február hó 15-én tartott tkvi üléséből.

Faith János, kir. tkvvezető.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint alulírott részéről közhírré tétetik, hogy a székesfehérvári tekintetes kir. törvényszéknek 6394 p. 1875. számú végzése folytán a néhai özvegy Szűts Ferencz né született Huszár Zsuzsánnának hagyatékához tartozó és a kálozi 117. sz. tjk. A + 1. sor 227. 228. a hr. sz. a. jegyzett 600 frt. becsértékű háznak a hozzá tartozó belsőséggel együtt, ugy az A + 2. sor 1099. 1100. a hr. sz. a. jegyzett 100 frt. becsértékű szőlőnek a rajta levő présházzal együtt, végre A. I. 1—11. sor sz. alatt jegyzett 1682 frt. 50 kr. becsértékű 1/4 kültekli állománynak 1/8—1/8 kültekli állományként is az alulírott kiküldött kezeinél levő I. alatti tervrajz szerint is nyilvános árverés utján eladása elrendeltetvén, ennek fogantatására első határidőül folyó évi mártius hó 16 dik napjának, szükség esetében második határidőül április hó 18 ik napjának délelőtti 10 órája a kálozi községhezán azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a fent írt tárgyak mindenkor csak becsáron felül adhatók el.

Az árverési feltételek az alulírott kiküldöttnél megtekinthetők.

Végre a prdt. 433. és 466. §§ ahoz képest felhívhatnak mindazok, kik a fentebb írt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés fogantatását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt Székesfehérvárott, február hó 14-ik napján 1876.

Tuboly István,

kir. törvészéki végrehajtó.

A valódi WILHELM-féle

antiarthicus és antirheumaticus

vertisztító thea

csúsz és köszvényellenes gyógyszerének

igazolását feltüntető bizonyítványok egész sorából

a következőket idézzük:

T. Wilhelm Ferencz gyógyszer. urnak, Neunkirchenben.
Hamburg 1874 november 21.

Tisztelt uram! Mely hála! Mely kötelem! Ön engem jeles Wilhelm-féle vertisztító theja gyógyhatása miatt, mely thea betegségemben dazott minden más orvosszakkal s felülmúlta mindazokat.

Bizonyítékul peccáttal elhatároztam név aláírásomat közlöm önnek hogy az ön theja 8 havi használata után napokint egy adagot 7 éves már minden gyógyszerket megpróbált betegségemből a nehéz nyaválából sikeresen kigyógyított, úgy annyira, hogy már 14 hó óta régi betegségem legesélyesebb utóhajtai sem érzem. Szíveskedjék e levelemet a szenvedő emberiség érdekében nyilvánosságra hozni.
Berger Ignácz.
G. C. 4218.

Alulírott bizonyítottam, hogy általam személyesen ismert Berger Ignácz hamburgi es. k. távirá-vezető ur ezen bizonyítványt előttem maga kezével alá írta.
Hamburg november 30-án 1874.

Paravicini Ant. m. k.,

(L. S.)

es. k. jegyző.

T. Wilhelm Ferencz gyógyszerészes urnak Neunkirchenben.
Altenfeld, Felső-Osztrák orsz. 30. novemb. 1874.

Az ön Wilhelm-féle antiarthicus és antirheum. vertisztító theja, melyet ön Hofstädter Ágost linzi gyógyszerésztárában vettem, nálam rendkívül hatással működik, méltó a dícséret és ajánlata, maga orvosom Dr. Wiedl csodákozik e thea felett, minthogy mintegy egy év óta használtam számtalan gyógyszer, s ideghajlam s köszvénybántalmaim legkevésbé sem javultak, sőt inkább növekedtek, az most miután 3 csomagot elfogyaszték, köszönöm azok javulását. Ön üdvözölve vagyok tisztelettel.
Kaml Julianna,
háztulajdonos Nr. 6.

T. Wilhelm Ferencz gyógyszerészes urnak Neunkirchenben.
Komárom, 30. november 1874.

Legmélyebb köszönetemet nyújtánom önnek, hogy oly szerencsés vagyok az ön vertisztító Wilhelm-féle thejából kísérletet tehetni. A jóságos ég vezetett e egyszerű gyógyszer megismerhetésére, mely thea gyógyított szenvedő bajomból 12 évig szenvedtem a leg nagyobb kínokat, 3 évig fürdőt használtam, egyszóval minden lehetőt s költséges kenőcsök s gőzfürdők megkísérték, de bajom sehogy sem javult.

Fogadja ismétlenül legnagyobb hála köszönetemet thejáért, öhajlandó, hogy e szer egy háznál se hiányozzék, mert ez maga az orvos.

A sok tudakozásokra, mellyel engem gyors felépülésem folytán elhalmoznak, sokakkal kellett uraságot ezímet tudatni. Szíveskedjen tehát még 4 csomaggal vertisztító thejából küldeni, melyet városunk kapitányának rendeltem.
teljes tisztelettel
Schartner Jozsef, építész.
Víz-utca 1196. szám.

III.

Öväs a hamisítás és feleselés ellen.

Az igazi Wilhelm-féle antirheumatis vertisztítószer csak az első nemzeti Wilhelm-féle vertis. titó-thegyárban Neunkirchenben Bécs mellett, vagy általam az újságokban kijelölt raktárakban kaphatók. Egy doboz 8 adagra felosztva, orvosi használati utasítással el látva 1 frt. bélyeg és pakolási díj 10 kr.

A vevő közönség kényelme tekintetéből a valódi theát kaphatni, Székesfehérvárott Diebálla György gyógyszerésznél, Budapest Török József, s Thalmyer A. és társa gyógyszer. Tapolezán Csehly Antalnál.

Székesfehérvári kereskedelmi bank.

Alólírt kereskedelmi bank t. cz. részvényesei a f. évi márczius 12-én d. e. 9 1/2 órákor a bank helyiségében tartandó

hatodik rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívhatnak.

A közgyűlés napirendje:

1. Az igazgató-tanács üzletjelentése a múlt évről.
2. A számvizsgáló bizottság jelentése.
3. A mérleg előterjesztése és a nyereségy fölötti határozás.
4. Az alapszabályok módosítása az új keresked törvény értelmében.
5. Az alapszabályok 20. §-a értelmében kilépő hat igazgató tanácsos helyett eszközzendő új választás.
6. A felügyelő bizottság választása.

A közgyűlésben résztvenni szándékozó részvényesek tartoznak 8 nappal a közgyűlés előtt részvényeiket a pénztáránál letéteményezni.

Székesfehérvárott 1876. február 12-én.

Székesfehérvári kereskedelmi bank.

Tek. Török József

gyógyszerész urnak Budapestben.

Évek óta borzasztó reumatikus fájdalmak kínzák jobb karomat, hogy azt használni sem voltam képes s vele éjjel nappal szenvedtem. Minden reáfordított orvosi segély, fürdők s számtalan háziser eredménytelen volt, míg nem plebános urnak, a már híressé vált **köszvény-vásznat** nem ajánlta, melyektől 2 csomag elhasznála után fájdalom teljesen megszűnt.

Minthogy a nevezett ur azóta meghalálozott kinek birtokában volt e csoda gyógyszer, hosszas keresés után sikerült feltalálni a használati utasítást, melynek nyomán nemre posta utánvétellel forduló postával 6 csomag **köszvény-vásznat** azonnal küldeni szíveskedjen, miután 9 évi szünetelés után köszvény fájdalmaim megújultak.

teljes tisztelettel

Seifert Miksa,

segédlelkész Ravensburgban (Württemberg)

Ezen köszvény-vásznat eredetileg kapható: Székesfehérvárott Diebálla György gyógyszerésztárában.

Hirdetmény.

A fejmegyei takarékpénztár rendes évi közgyűlése 1876. évi mártius 5-én d. e. 10 órákor fog az intézet helyiségében megtartatni; miről a t. cz. részvényesek hivatkozással az alapszabályok 63-ik §-ára*) ezennel értesitetnek.

Tárgyak:

1-ször: Az igazgató tanács jelentése az 1875. évi üzletévről.

2-ször: Az 1875. évi zárszámadás megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése fölötti határozat hozatal; illetőleg a választmány fölmentése és a tiszta jövedelem megállapítását.

3-ször: A választmány alapszabályszerű kiegészítése,**) illetőleg egy igazgató 14 napi bizottságra kötelezett s 6 megyebeli választmány tag ugy 6 póttag választása.

4-szer: Az alapszabályoknak az új kereskedelmi törvény folytán netán szükségessé vált módosítása.

5-ször: A felügyelő bizottság megválasztása.

Kelt Sz.-Fehérvárott, 1876. évi február 10-én.

A fejmegyei takarékpénztár elnöksége.

*) 63. §. Közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye 4 héttel előbb nevére iratott, és 8 nappal a közgyűlés előtt (ez esetben legkésőbb f. évi február 27-ig) a társulat pénztáránál letéteményeztetett; erről térítvényt fogván kapti, mely igazoló jegyül, illetőleg a gyűlésbe belépti jegyül szolgál.

**) Az alapszabályok 68. §-a értelmében ezúttal visszalépő tagok névsora: Gr. Zichy Nándor igazgató; Deutsch Manó, dr. Fanta Adolf, Herezeg Ignácz, König Jakab, Lechner Ferencz, Kubik János, Maller Pál, dr. Perl Miksa, ifj. Schlammáding József, Schlammáding Antal, Schlesinger Libót, Szöllösy Pál, Wertheim Ármin és Zalay Alajos napibizottságra kötelezett-, s Fiáth Imre, Fekete János, Kustor István, Kégl György, Markusovszky József és Zuber József megyebeli választmányi tagok.
A kilépett tagok újra választhatók.